

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/3626/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121518171
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121518171.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: W. T., L.. XX. XX. XXXX, J. N. J. XX, XXXX N., D. O., práv. zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti povinnému: ARMOD, s. r. o., so sídlom Hviezdoslavovo nám. 213, 029 01 Námestovo, IČO: 36 717 835, práv. zast.: JUDr. Anton Tabačák, PhD., advokát so sídlom Oravský Biely Potok 82, 027 42 Oravský Biely Potok, IČO: 42 219 919, o vymoženie 6.082,21 Eur, vedenej u súdneho exekútora: Mgr. Martin Thomka, exekútorový úrad so sídlom Pavla Mudroňa 483/28, 03601 Martin, IČO: 42218373, pod sp.zn. 366EX 50/22, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23. 02. 2023, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23. 02. 2023 zrušuje a vec v celom rozsahu vracia vyššej súdnej úradníčke na nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23. 02. 2023 vyššia súdna úradníčka o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodla tak, že: „I. Súd exekúciu voči povinnému podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti istiny vo výške: 4.975,20 Eur a trov exekúcie oprávneného, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške: 119,52 Eur (vrátane DPH) z a s t a v u j e. II. Oprávnenému sa voči povinnému n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. III. Povinnému sa nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že exekučný súd eviduje k návrhu na zastavenie exekúcie také dôkazy, na základe ktorých možno vyvodiť, že dôvod na čiastočné zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý tento návrh podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Povinný môže namietat, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia vymáhateľnosti, alebo ak sú tu okolnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napríklad nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, zákonná prekážka výkonu exekúcie a pod.). Len takýto návrh má odkladný účinok. Opätovne poukázala na to, že exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cpr/22/2019 zo dňa 17. 09. 2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoPr/1/2021 - 140 zo dňa 17. 03. 2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 04. 2021, určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 19. 12. 2019 do 17. 09. 2020 vo výške 7.092,63 eur v hrubom. Podľa uznesenia Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cpr/22/2019 zo dňa 26. 07. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 08. 2021 a vykonateľnosť dňa 31. 08. 2021, bol žalovaný (povinný) zaviazaný zaplatiť náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcu vo výške 1.486,18 eur. Povinný svoj návrh odôvodnil tým, že v lehote určenej rozsudkom vyhotovil výplatnú pásku a vo výplatnom termíne v mesiaci 06/2021 vykonal vyúčtovanie mzdy. Z náhrady mzdy povinný odrátal výšku zákonných odvodov a zálohu na mzdy vo výške 4.884,50 Eur, vyplatenú oprávnenému v zmysle § 130 ods. 3 Zákonníka práce, k čomu povinný dokladá výplatnú pásku za mesiac jún 2021, a teda považuje pohľadávku za uhradenú a žiada zastavenie exekúcie. Oprávnený nesúhlasil s argumentáciou

povinného, že takýmto spôsobom došlo k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky, namietal, že sa jedná o zápočet neexistujúcej pohľadávky, ktorú Zákonník práce nepripúšťa, navrhuje návrh na zastavenie exekúcie zamietnuť. S poukazom na uvedené skutočnosti vyššia súdna úradníčka konštatovala, že si neosvojila tvrdenie oprávneného v tom smere, že sa jedná o zápočet neexistujúcej pohľadávky. Ako vyplýva z výplatnej pásky na meno: Ivan T. (oprávnený) doloženej povinným za obdobie: 06/2021, výplatná páska bola vystavená po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu: Rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cpr/22/2019 zo dňa 17. 09. 2020 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoPr/1/2021 - 140 zo dňa 17. 03. 2021, ktorý určil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 19. 12. 2019 do 17. 09. 2020 vo výške 7.092,63 Eur v hrubom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 04. 2021. Výplatná páska obsahuje údaj o hrubej mzde vo výške: 7.092,63 Eur, tak ako určuje uvedený exekučný titul, z čoho povinný po odrátaní zákonných odvodov vypočítal čistú mzdu vo výške: 4.884,50 Eur. Keďže povinnosť bola určená ako náhrada mzdy, súd považuje za správne, že čistá mzda je vyúčtovaná formou výplatnej pásky. Podľa § 130 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce účinného v čase vyúčtovania mzdy (06/2021), ďalej len „Zákonník práce“, medzi výplatnými termínmi môže zamestnávateľ poskytovať preddavok na mzdu v dohodnutých termínoch. Na žiadosť zamestnanca môže zamestnávateľ poskytnúť preddavok na mzdu aj v inom termíne, na ktorom sa so zamestnancom dohodnú. Podľa § 130 ods. 5 Zákonníka práce, pri vyúčtovaní mzdy je zamestnávateľ povinný zamestnancovi vydať doklad obsahujúci najmä údaje o jednotlivých zložkách mzdy, o jednotlivých plneniach poskytovaných v súvislosti so zamestnaním, o stave účtu konta pracovného času, ak je zavedené konto pracovného času, o vykonaných zrážkach zo mzdy a o celkovej cene práce. Doklad podľa prvej vety sa poskytne v písomnej forme, ak sa zamestnávateľ so zamestnancom nedohodnú na jeho poskytovaní elektronickými prostriedkami. Celkovú cenu práce tvorí mzda vrátane náhrady mzdy a náhrady za pracovnú pohotovosť a osobitne v členení preddavok poistného na zdravotné poistenie, poistné na nemocenské poistenie, poistné na starobné poistenie, poistné na invalidné poistenie, poistné na poistenie v nezamestnanosti, poistné na garančné poistenie, poistné na úrazové poistenie, poistné do rezervného fondu solidarity a príspevok na starobné dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnávateľ. Na žiadosť zamestnanca mu zamestnávateľ predloží na nahliadnutie doklady, na ktorých základe bola mzda vypočítaná. Vyššia súdna úradníčka sa teda nestotožnila s názorom oprávneného, že sa jedná o zápočet neexistujúcej pohľadávky, ktorý v zmysle Zákonníka práce nie je možný. Povinný vyššie uvedeným spôsobom vyplatil náhradu mzdy oprávnenému podľa právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Pokiaľ je predmetom vymáhania podľa poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 20. 01. 2022 pohľadávka v sume: 4.975,20 Eur, ktorú na výzvu súdu ustálil oprávnený ako čistú mzdu po odpočítaní zákonných odvodov, tak ako vyplýva z informácií o vymáhanom nároku uvedených v poverení na vykonanie exekúcie, vyššia súdna úradníčka poukázala na rozdiel vo výške: 90,70 Eur oproti povinným vypočítanej čistej mzde vo výške: 4.884,50 Eur ($4.975,20 - 4.884,50 = 90,70$ Eur). Tento rozdiel však mohol vzniknúť s ohľadom na čas vyúčtovania mzdy podľa právnych predpisov platných v čase vyúčtovania povinným (obdobie 06/2021), ako aj na strane oprávneného pri uplatnení vymáhaného nároku (po podaní návrhu na vykonanie exekúcie). Oprávnený výpočet vo výške 4.884,50 Eur nijako nespochybnil a ani nespochybnil, že sumu vo výške 4.884,50 Eur od povinného neobdržal. Vyššia súdna úradníčka teda považovala vyúčtovanie mzdy vo výške: 4.884,50 Eur z hrubej mzdy: 7.092,63 Eur za uspokojenie vymáhanej istiny: 4.975,20 Eur uvedenej v poverení na vykonanie exekúcie zo dňa 20. 01. 2022, a to formou výplatnej pásky vystavenej povinným na meno oprávneného za obdobie 06/2021 v čase po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu, zároveň v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie (dňa 18. 10. 2021). Z uvedených dôvodov vyššia súdna úradníčka exekúciu v časti istiny 4.975,20 Eur zastavila podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik tejto časti vymáhaného nároku.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal oprávnený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť (opravenú podaním zo dňa 16. 03. 2023). Oprávnený sa v žiadnom prípade nemôže stotožniť, že s napadnutým uznesením. K úhrade vymáhaného nároku zo strany povinného nikdy nedošlo. Vyhotovenie výplatnej pásky nepredstavuje a nepreukazuje skutočnú úhradu vymáhaného nároku. Povinný nepredložil relevantný dôkaz o úhrade vymáhaného nároku, ktorým by mohol byť napr. výpis z bankového účtu preukazujúci úhradu povinnému, alebo výpis z bankového účtu preukazujúci skutočnú úhradu odvodov do zdravotnej poisťovne, sociálnej poisťovne, či skutočnú úhradu odvedenej dane. Je zrejmé, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, vec nesprávne právne posúdil, odôvodnenie Napadnutého Uznesenia je nedostatočné. Nesprávny je i pre nás nepochopiteľný predpoklad súdu odzrkadlený v 19. bode Napadnutého Uznesenia, kde súd

predpokladá, že si oprávnený nesplnil povinnosť mu uloženú ust. § 61f ods. 2 Exekučného poriadku, resp. že neinformoval exekútora o prijatých plneniach zo strany povinného. Pravdou je, že oprávnený nemal o čom konajúceho exekútora informovať, nakoľko k žiadnemu plneniu vymáhaného nároku zo strany povinného nedošlo. Keby sme aj vychádzali z ilúzie, že povinný poskytol oprávnenému určitý záloh, tak z návrhu na zastavenie exekúcie nevyplýva dátum poskytnutia tohto „fiktívneho“ zálohu, povinný poskytnutie zálohu v konaní nepreukázal. Je nelogické považovať vyúčtovanie mzdy formou výplatnej pásky a následným odrátaním zálohu na mzdu (započítaním), za uspokojenie vymáhanej istiny. Uspokojením istiny môže byť jedine jej úhrada, a preto keďže k tejto nedošlo, a povinný ani len neuviedol kedy k nej malo dôjsť, ani nepredložil o tom žiadny dôkaz, tak sa nemožno stotožniť ani s tvrdením súdu uvedeným v bode 19 Napadnutého Uznesenia, že k uspokojeniu pohľadávky oprávneného došlo v čase po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu do návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný si údajne poskytnutú zálohu započítal proti pohľadávke priznanej oprávnenému exekučným titulom a o túto sumu tak ponížil svoj záväzok voči oprávnenému. Takéto započítanie nie je možné. Jednak z dôvodu, že v pracovno-právnych vzťahoch nemožno využiť inštitút započítania, „pretože Zákonník práce nepozná inštitút započítania (kompenzácie), ako je upravená v § 580 O. Z., toho vyplýva jediný záver, že zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou.“

3. Povinný sa k podanej sťažnosti vyjadril tak, že súd dospel k správne mu záveru, keď oprávnenému náhradu výdavkov nepriznal, nakoľko oprávnený v rámci zastupovania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nebol úspešný, a teda oprávnený nemá na tieto výdavky žiadny právny nárok.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná dôvodne, a preto sťažnosťný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Úvodom treba uviesť, že v prejednávanej veci sa oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie doručeným dňa 18. 10. 2021, po jeho oprave, domáha od povinného vymoženiu istiny v sume 6.082,21 Eur na základe exekučných titulov - rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cpr/22/2019 zo dňa 17. 09. 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27. 04. 2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoPr/1/2021 -140 zo dňa 17. 03. 2021 (ďalej len „exekučný titul 1“) a uznesenie Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 3Cpr/22/2019 zo dňa 26. 07. 2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27. 08. 2021 a vykonateľnosť dňa 31. 08. 2021 (ďalej len „exekučný titul 2“). Exekučným titulom 1 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 7.092,63 Eur ako náhradu mzdy za obdobie od 19. 12. 2019 do 17. 09. 2020 v hrubom, z ktorej sumy si v rámci exekúcie oprávnený uplatnil nárok na vymoženiu sumy 4.975,20 Eur (po odpočítaní 32,4 %-neho odvodového zaťaženia). Exekučným titulom 2 bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu 1.486,18 Eur titulom náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

11. Povinný sa v rámci návrhu na zastavenie exekúcie bránil tým, že právo priznané exekučným titulom 1 zaniklo úhradou celého peňažného plnenia, pričom poukázal na výplatnú pásku vystavenú vo výplatnom termíne v mesiaci 06/2021 a skutočnosť, že z náhrady mzdy odrátal výšku zákonných odvodov a taktiež zálohu na mzdu vo výške 4.884,50 Eur vyplatenú oprávnenému podľa § 130 ods. 3 Zákonníka práce. Oprávnený namietal zánik pohľadávky, čo odôvodnil tým, že výplatná páska podľa neho nepreukazuje úhradu pohľadávky, poprel vyplatenie zálohy na mzdu a zároveň poukázal na to, že povinný uskutočnil zápočet svojej pohľadávky, čo je v pracovnoprávných vzťahoch neprípustné.

12. Vyššia súdna úradníčka návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovela a exekúciu zastavila v časti o vymoženie istiny 4.975,20 Eur a v časti trov oprávneného 119,52 Eur. Na podklade predloženej výplatnej pásky konštatovala zánik pohľadávky s tým, že v prípade zálohy na mzdu poukázala na § 130 ods. 3 Zákonníka práce upravujúci „preddavok na mzdu,“ a teda podľa nej sa nejednalo o zápočet pohľadávok.

13. V rámci podanej sťažnosti oprávnený následne opätovne poprel zánik pohľadávky a poukázal na to, že povinný nepreukázal vyplatenie „fiktívneho“ zálohu. Zároveň, opäť argumentoval tým, že povinný odpočítaním zálohy na mzdu vykonal zápočet pohľadávok, ktorý v pracovnoprávných vzťahoch nie je prípustný a súčasne poukázal na § 61e Exekučného poriadku.

14. Po oboznámení sa s obsahom exekučného spisu musí súd prvej inštancie súhlasiť s oprávneným, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu, v nadväznosti na čo vyššia súdna úradníčka prijala nesprávny právny záver o dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Rovnako ako oprávnený aj sťažnostný súd má za to, že predložená výplatná páska za mesiac 06/2021 nepreukazuje splnenie povinnosti uloženej povinnému exekučným titulom 1, teda nepreukazuje vyplatenie náhrady mzdy oprávnenému. Treba poukázať na to, že v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada, ktorá znamená, že strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Teória procesného práva totiž podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením dvoch bremien, jednak bremena tvrdiť skutočnosť, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremena tieto skutočnosti preukázať. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy opravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom viedlo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť a dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané na základe navrhnutých a vykonaných dôkazov, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Predpokladom dôkaznej povinnosti je tvrdenie skutočnosti účastníkom tzv. bremeno tvrdenia, pričom medzi povinnosťou tvrdenia a dôkaznou povinnosťou je úzka vzájomná väzba. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno je medzi účastníkmi v spore rozdelené v závislosti na tom, ako vymedzuje právna norma práva a povinnosti účastníkov. Obvykle platí, že skutočnosti navodzujúce žalované právo musí tvrdiť žalobca (oprávnený) a okolnosti toto právo vylučujúce sú záležitosťou žalovaného (povinného).

15. V nadväznosti na vyššie uvedené sťažnostný súd konštatuje, že povinný v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že pohľadávka v zmysle exekučného titulu 1 zanikla, keď spolu s návrhom na zastavenie exekúcie a ani v rámci vyjadrenia k podanej sťažnosti nepredložil také dôkazy (napr. potvrdenie o vykonaní zákonných odvodov, doklad preukazujúci vyplatenie zálohy na mzdu, atď.), ktorými by svoje tvrdenie o zániku pohľadávky preukázal. Sporným totiž v konaní bolo predovšetkým poskytnutie zálohy na mzdu v sume 4.884,50 Eur, o čom však povinný nepredložil žiadny dôkaz (uvedené v žiadnom prípade nemohla preukázať predložená výplatná páska) a navyše v návrhu na zastavenie exekúcie ani len neuviedol, kedy mala byť táto záloha poskytnutá. Za stavu, keď teda oprávnený výslovne vyplatenie zálohy popieral a na druhej strane, povinný poskytnutie zálohy na mzdu nepreukázal, jeho obrane nebolo možné priznať žiadnu relevanciu. Vyššia súdna úradníčka preto nemala z tejto nepreukázanej skutočnosti vychádzať a zohľadniť ju pri rozhodovaní. Keďže tak ale spravila, jej rozhodnutie je postavené na nesprávnom skutkovom závere a nemožno ho považovať za vecne správne.

16. Pre úplnosť, sťažnostný súd k obrane oprávneného ohľadom nemožnosti zápočtu zálohy na mzdu, uvádza, že v tomto prípade úvaha oprávneného nie je správna. Vyššia súdna úradníčka tu totiž správne poukázala na § 130 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý upravuje možnosť vyplatiť zamestnancovi preddavok na mzdu, ktorý sa následne odpočíta od mesačnej mzdy. Pokiaľ by teda skutočne bola oprávnenému vyplatená záloha na mzdu (t.j. preddavok na mzdu) za obdobie, za ktoré následne oprávnenému bola priznaná exekučným titulom 1 náhrada mzdy, tento vyplatený preddavok by sa mal správne odpočítať od tejto náhrady mzdy, pričom zo strany povinného by sa nejednalo o zápočet pohľadávky. Je však otázne, ako na to poukázal aj oprávnený, kedy a či vôbec bola záloha na mzdu oprávnenému vyplatená.

17. Z vyššie uvedených dôvodov sťažnostný súd preto podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23. 02. 2023 zrušil a vec vrátil vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v novom rozhodnutí bude opätovne preskúmať návrh povinného na zastavenie exekúcie a s týmto návrhom sa náležite vysporiadať, pričom pri svojom rozhodovaní je viazaná vyššie prijatým záverom sťažnostného súdu, t.j. konštatovaním o neunesení dôkazného bremena zo strany povinného ohľadom poskytnutia zálohy na mzdu vo výške 4.884,50 Eur.

18. Sťažnostný súd dopĺňa, že v posudzovanom prípade nemohol pristúpiť ku konečnému rozhodnutiu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že napadnuté uznesenie vychádzalo z nesprávne zisteného skutkového stavu, a teda bolo aj nepreskúmateľné. Konečné rozhodnutie sťažnostného súdu by tak mohlo byť pre účastníkov konania prekvapivé a súčasne, keďže voči rozhodnutiu sťažnostného súdu v zmysle § 202 ods. 3, ods. 4 Exekučného poriadku odvolanie ani dovolanie nie je prípustné, takýmto postupom by mohlo dôjsť aj k porušeniu práv účastníkov na spravodlivý súdny proces.

19. Zároveň, ku konečnému rozhodnutiu nebolo možné pristúpiť ani z dôvodu, že v konaní zostala spornou otázka výšky čistej mzdy, na ktorú má oprávnený nárok, a teda výška vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu 1. Oprávnený totiž návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil k vymoženiu čistou mzdu 4.975,20 Eur, pričom povinný v rámci výplatnej pásky za 06/2021 určil čistú mzdu na sumu 4.884,50 Eur. K uvedenému rozporu sa oprávnený nevyjadril a tento rozpor jasným a zrozumiteľným spôsobom neodstránila ani vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení, a preto súd nemal inú možnosť, než rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Sťažnostný súd tu len predbežne uvádza, že rozdiel medzi nárokom uplatneným oprávneným a čistou mzdou vyúčtovanou povinným zrejme vznikol z dôvodu rozdielného výpočtu, keď oprávnený pri výpočte čistej mzdy nezohľadnil, že zo zdaniteľnej mzdy sa neodvádzal len preddavok na daň vo výške 19 %, ale aj na daň vo výške 25 %, keďže náhrada mzdy oprávneného presiahla 1/12 z 176,8-násobku platného životného minima. Úlohou vyššej súdnej úradníčky tak bude v novom rozhodnutí ustáliť výšku čistej mzdy, a teda výšku vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu 1.

20. Vyššia súdna úradníčka zároveň v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (vrátane trov tohto sťažnostného konania).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).